

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud. V. Severin)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Cimpoi, I. Secrieru, A. Danilov)

ÎNCHEIERE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Lidia Caminschii împotriva lui Anatolie Railean și Aureliei Sîngerean cu privire la încasarea datoriei, și acțiunea reconvențională depusă de Aurelia Sîngerean împotriva lui Anatolie Railean și Lidiei Caminschii cu privire la declararea nulității recipisei și încasarea cheltuiurilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Sîngerean Aurelia, casată parțial hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 10 februarie 2016 Lidia Caminschii a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Railean și Aureliei Sîngerean solicitând încasarea în mod solidar a sume de 55 000 de euro cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza unei recipise i-a împrumutat lui Anatolie Railean suma de 55000 de euro, pentru reparația capitală a apartamentului din mun. Chișinău, xxxxx și construcția garajului.

Suma împrumutului urma a fi restituită până la 02 iunie 2014, însă până în prezent, datoria nu a fost restituită.

Reclamanta a indicat că, banii împrumutați au fost investiți într-un bun imobil ce se află în proprietate în devălmășie, astfel că, pârâții urmează să restituie solidar suma împrumutată.

La 19 februarie 2018 Aurelia Sîngerean a depus acțiune reconvențională împotriva Lidiei Caminschii și Anatolie Railean solicitând anularea recipisei din 2 iunie 2012 și încasarea în mod solidar a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a menționat că, la 02 iunie 2012 dată cu care datează recipisa, Lidia Caminschii se afla pe teritoriul Republicii Moldova (intrând pe teritoriul Republicii Moldova la 8 aprilie 2012, ora 20.49, și ieșind de pe teritoriul acesteia la 8 iunie 2012 ora 15.51), în timp ce Railean Anatolie nu se afla pe teritoriul țării (ieșind de pe teritoriul țării la 8 noiembrie 2011 ora 15.23 și intrând pe 2 teritoriul țării la 4 august 2012 ora 16.17).

Astfel, a considerat că Anatolie Railean nicidecum nu putea să primească de la Lidia Caminschii cu împrumut suma de 55000 de euro, deoarece ei se aflau la data

respectivă în țări diferite și nici recipisa nu-i putea fi eliberată Lidiei Caminschii la 02 iunie 2012.

Aurelia Sîngerean a invocat că, recipisa din 02 iunie 2012 este una fictivă, fiind întocmită ulterior datei de 02 iunie 2012. Împrumutul de fapt nu a fost luat de către Anatolie Railean de la Lidia Caminschii și de fapt nu există o datorie reală, iar Caminschii Lidia nu este în drept să o pretindă și de la ea. Suma de 55000 de euro de fapt nu a fost primită de Anatolie Railean, acesta nu putea să o folosească pentru reparația apartamentului și construcția garajului cum este indicat în recipisă, care în condițiile art. 207 alin. (1), 220 alin. (1), 221 alin. (1) Cod civil, duce la nulitatea recipisei.

Argumentul reclamantei precum că împrumutul a fost acordat și pentru construcția garajului este lipsit de temei legal, deoarece la data întocmirii recipisei 02 iunie 2012, garajul care-i aparține Aureliei Sîngerean și lui Anatolie Railean cu drept de proprietate comună în devălmășie, exista deja, fapt confirmat prin extrasul din Registrul bunurilor imobile, potrivit căruia garajul a fost dobândit de ei prin actul de transmitere-primire nr. 36 la 02 aprilie 2007, adică cu 5 ani înainte de întocmirea recipisei.

Anatolie Railean a eliberat această recipisa prin dol, având drept unic scop fraudarea separării patrimoniului comun în devălmășie dobândit în timpul căsătoriei de Aurelia Sîngerean și Anatolie Railean și diminuarea prin generarea unei datorii inexistente și artificiale, urmărind scopul să-i revină ca urmare a separării patrimoniului o cotă- parte mai mare.

Aurelia Sîngerean a menționat că, în perioada anilor 2015-2017 pe rolul Judecătoriei Orhei s-a aflat în examinare cauza civilă de divorț inițiată la cererea lui Anatolie Railean prin care a solicitat desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 28 noiembrie 2017, devenită irevocabilă prin neapelare, s-a admis cererea de desfacere a căsătoriei, în timp ce Caminschii Lidia a depus cerere de chemare în judecată doar la 10 februarie 2016.

Totodată, a menționat că, Lidia Caminschii este mătușa lui Anatolie Railean, iar aceștia au acționat în cârdășie în detrimentul Aureliei Sîngerean.

Reclamanta/pârâta Aurelia Sîngerean consideră că în temeiul art. 228 alin. (1) Cod civil recipisa este lovită de nulitate absolută.

La 11 iunie 2018, avocatul Victor Burac, care acționează în interesele Aureliei Sîngerean, a solicitat încasarea de la Lidia Caminschii și Anatolie Railean, în beneficiul Aureliei Sîngerean, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5041,25 de euro.

Prin hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central, acțiunea depusă de Lidia Caminschii, a fost admisă integral, a fost încasată în mod solidar de la Anatolie Railean și Aurelia Sîngerean, în beneficiul Lidiei Caminschii suma de 55 000 de euro cu titlu de datorie derivată din recipisa din 02 iunie 2012, a fost încasată în mod solidar de la Anatolie Railean și Aurelia Sîngerean, în beneficiul Lidiei Caminschii, suma de 10 000 de lei cu titlu de taxă de stat. A fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de Aurelia Sîngerean.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, în cadrul examinării cauzei pârâțul Anatolie Railean a recunoscut existența datoriei și primirea sumelor în diverse tranșe. Banii fiind investiți în procurarea și reparația bunurilor comune a lui Railean Anatolie și Sîngerean Aurelia în perioada relațiilor de familie.

Cu referire la acțiunea reconvențională depusă de Aurelia Sîngerean privind anularea recipisei din 02 iunie 2012 instanța de apel a reținut că, recipisa este un act juridic unilateral și deci prezența fizică a celei de a doua persona în același loc nu este o condiție stabilită de lege, ca o condiție de valabilitate.

Astfel, recipisa nu își pierde valoarea juridică din motiv că a fost întocmită de Railean Anatolie în alt loc decât cel în care se afla Caminschii Lidia. Totodată, atât Railean Anatolie cât și Caminschii Lidia au recunoscut existența relațiilor de împrumut.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 02 august 2018, Aurelia Sîngerean a declarat apel împotriva hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și de admitere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Sîngerean Aurelia, a fost casată hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central în partea încasării de la Aurelia Sîngerean în beneficiul Lidiei Caminschii a sumei de 55 000 de euro și a cheltuielilor ce țin de plata taxei de stat și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția Lidiei Caminschii împotriva Aureliei Sîngerean cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 55000 de euro și a cheltuielilor ce țin de plata taxei de stat, a fost încasată de la Lidia Caminschii în beneficiul Aureliei Sîngerean taxa de stat achitată la depunerea apelului în sumă de 7500 de lei și parțial cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4000 de euro sau echivalentul acesteia în valută națională la momentul executării hotărârii. În rest, hotărârea din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, recipisa din 02 iunie 2012, poartă un efect juridic doar pentru Railean Anatolie, dat fiind faptul că doar Railean Anatolie și-a exprimat consimțământul valabil, în sensul că el intenționa să ramburseze suma datoriei, iar în schimb a obținut suma de 55000 de euro. Railean Anatolie a semnat benevol recipisa și prin aceasta și-a exteriorizat de fapt consimțământul valabil de a rambursa pretinsa datorie la 02 iunie 2014.

Instanța de apel a reținut că, Sîngerean Aurelia nu a avut un interes la momentul semnării recipisei din 02 iunie 2012, și în mod evident nu ar putea fi folosită această sumă în interesul familie, dat fiind faptul că anul 2016, Sîngerean Aurelia ar fi obținut statutul de șomer. Iar aproximativ din anul 2014 Railean Anatolie și Aurelia Sîngerean nu mai conviețuiesc împreună.

În luna martie 2014, Sîngerean Aurelia a fost inițial plasată de autoritățile Italiene într-un adăpost social provizoriu împreună cu copiii săi minori, (fapt confirmat prin Decizia tribunalului din Torino din 20 martie 2014, iar ulterior s-a dispus instalarea Aureliei Sîngerean în casa conjugală din Torino, Italia, cu evacuarea lui Railean Anatolie din această casă, fapt confirmat prin decizia Tribunalului Torino din 13 mai 2016, astfel sumele luate cu împrumut de către Railean Anatolie nu au putut fi folosite în interesul familiei.

La 11 iunie 2019 Lidia Caminschii, reprezentată de avocatul Canțer Oleg, a declarat recurs împotriva deciziei din 07 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 31 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul central.

Prin încheierea din 11 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Lidia Caminschii, reprezentată de avocatul Oleg Canțer.

La 29 ianuarie 2020 Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră întemeiată și legală.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece este nefondată și contradictorie. Instanța de apel a interpretat probele prezentate numai în favoarea apelantei Aurelia Railean. Respectiv a constatat o lipsă de imparțialitate cât ține de probele și argumentele participanților la prezenta cauză. A susținut că instanța de apel greșit a stabilit că banii împrumutați nu au fost folosiți în reparația apartamentului, cât și pentru întreținerea familie, deoarece până la moment Aurelia Sîngerean nu activează nicăieri, este persoană care are grijă de copii minori.

Prin notificarea din 03 martie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 06 martie 2020 Aurelia Sîngerean a recepționat copia recursului, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii, însă nu s-a folosit de dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 07 mai 2019 a fost expediată părților la 18 mai 2019, însă la actele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirma data recepționării deciziei de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 29 ianuarie 2020 de către Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Anatolie Railean, reprezentat de avocatul Vladislav Ciobanu-Nițuleac, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru